

XVIII

Billedes afdækkedes, Bifald lød, og derpaa tog Folketingets Formand Ordet og udtalte følgende:

„Dette Freskomaleri med sine over 200 Portrætter er vel det største i sin Slags her i Landet, og selv om jeg i sin Tid, navnlig af finansielle Grunde, ikke har stemt for den hertil fornødne Bevilling, mener jeg ikke, at dette hindrer mig i at udtale en Anerkendelse til Kunstneren, Prof. Oscar Matthiesen, for den Dygtighed, hvormed han har røgtet Opgaven.

Mange Studier og Skitser har maattet gøres, mange Enkeltportrætter males, og endelig har S sammensætningen med Gengivelse af en Handling, en Virkelighed, saaledes at kommende Tidens Beskuere faar et Indtryk af den, sikkert krævet meget af Kunstnerens Opfattelsesevne. Mig forekommer det, at den store Opgave er løst paa en fyldestgørende Maade.

Billedet, Freskoen, gengiver en Begivenhed, der er Afslutning paa en lang Forfatningskamp i vort Land. At Kampen kunde afsluttes med, at Rigsdagen og bag den det danske Folk i stor Enighed samlede sig om Resultatet, maa sikkert anses for en Lykke, hvor man staar overfor noget saa fundamentalt som et Lands Forfatning. Paa et Folks Samling i store, afgørende Øjeblikke beror saare meget i dets Fremtid.

Dette Billede er ikke det første, som fæstner for Eftertiden en Grundlovs Tilblivelse. Vi har ogsaa Constantin Hansens af den grundlovgivende Rigsforsamling i 1849. Disse to Billeder er ret forskellige. Dette være ikke sagt som en kunstnerisk Bedømmelse, og jeg tænker hermed heller ikke paa den Forskel, der ligger i, at hint er udført paa Lærred og dette paa Muren, men derimod paa den Forskel, der ligger i, at paa den grundlovgivende Rigsforsamling er alene et Faatal, de fremtrædende og betydende Personer, gengivet og fuldt udført, medens det store Fler-tal kun er antydet i Baggrunden. Paa Billedet her er alle Rigsdagens Medlemmer optaget, for saa vidt de selv har villet det. Selv om hver enkelts Stemme ved selve Afgø-